

vedtoges med 64 stemmer mod 52 (KF, V, CD, KrF og FD).

Formanden:

Om denne vedtagelse vil der nu blive givet meddelelse til ministeren for offentlige arbejder.

Den næste sag på dagsordenen var:

20) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 61:

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af internationale overenskomster om den europæiske telekommunikationssatellitorganisation Eutelsat.

(Fremsat 14/3 84. Første behandling 21/3 84. Betænkning 8/5 84).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges enstemmigt med 116 stemmer.

Formanden:

Om denne vedtagelse vil der nu blive givet meddelelse til ministeren for offentlige arbejder.

Den næste sag på dagsordenen var:

21) Forespørgsel nr. F 17:

Forespørgsel til statsministeren:

»Vil regeringen forhindre antenneforeninger og private i frit at modtage og fordele TV og radio fra udenlandske kommunikationssatellitter?«

Af Poulsgaard (FP).

(Anmeldt 27/4 84. Fremme af forespørgslen vedtaget 4/5 84).

Begrundelse

Poulsgaard (FP):

Der er måske nogle, der undrer sig over, hvorfor vi kommer med denne forespørgsel nu. Det skal ses i flere forskellige sammenhænge. For det første har vi været noget utilfredse med de svar, vi har fået henholdsvis fra kulturministeren og ministeren for offentlige arbejder. Baggrunden for den forespørgsel er også nogle af de udtalelser, som statsministeren er kommet med. Derfor mente vi, at det var rigtigt at rette forespørgslen til statsministeren. Statsministeren sagde på et møde i Frederikshavn for et par måneder siden, at »hvis det er teknisk muligt at tage programmet ned, må man ikke bede min regering om at forbyde det.«

I Den europæiske Menneskerettighedskonvention, artikel 10, står der:

»Enhver har ret til ytringsfrihed. Denne ret omfatter meningsfrihed og frihed til at give eller modtage meddelelser eller tanker uden indblanding fra offentlige myndigheder og uden hensyn til grænser.«

Det hedder ganske vist videre:

»... at dette ikke forhindrer stater i at kræve, at radio, fjernsyn eller filmforetagender kun må drives i henhold til bevillinger.«

Dette indebærer kun, at man har ret til at gribe ind med hensyn til udsendelsesart, ikke med hensyn til modtagelse. Det vil jeg gerne understrege. Det vil sige, at når udsendelserne først er kommet i æteren på den ene eller anden måde, kan man ikke ifølge loven forhindre modtagelse af disse. Det er denne lovgivning, man følger i de frie europæiske TV-lande, og det er grotesk, at vi her i Danmark forhindres i dette af en såkaldt borgerlig-liberal regering.

Jeg vil gerne tilføje, at fremskridtspartiet ikke har noget imod hverken hybrid- eller bredbåndsnet. Vi er ikke maskinstormere eller bagstræveriske, men vi giver teledirektør Ib Lønberg ret, når han udtaler i Berlingeren den 4. marts 1984:

»Det er ikke rigtigt, som det hævdes, at en særlig lovgivning om hybridnettet er nødvendig for at få et bredbåndsnet herhjemme, lige så lidt som den er nødvendig for at få lyslederteknikken til at vinde indpas. Vi indbygger i stigende grad bredbåndsdele og lyslederteknik i det eksisterende telenet, der altid har kunne klare kundernes krav, så vi vil også i fremtiden være i stand til at udbygge nettet, hvis industrien ønsker øget bredbåndskapacitet.«